

24 ЖОВТНЯ 2025Р.

**ВСЕУКРАЇНСЬКА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ**

«СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ТА ЇХ ПОДОЛАННЯ
ШЛЯХОМ СТАЛОГО ПРАВОТВОРЕННЯ»

НТУ

<i>Владовська Катерина Петрівна, Коломієць Олександра Едуардівна,</i> ПОНЯТТЯ ЗВЕРНЕНЬ ГРОМАДЯН ТА ЇХ ВИДИ	134
<i>Крюкова Анна Миколаївна, Бегуш Наталія Вікторівна,</i> ЗЛОВЖИВАННЯ ПРАВОМ У СФЕРІ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ: ЯВИЩЕ ПАТЕНТНОГО ТРОЛІНГУ	136
<i>Можаровська Наталія Олегівна,</i> ГРОШОВИЙ ОБІГ: КОНЦЕПЦІЯ ПУБЛІЧНО-ПРАВОВОГО ІНСТИТУТУ	137
<i>Муляр Галина Володимирівна,</i> ЗАХИСТ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ ПРАЦІВНИКІВ У ЦИФРОВОМУ СЕРЕДОВИЩІ: ВИКЛИКИ СТАЛОГО ПРАВОТВОРЕННЯ В УКРАЇНІ	141
<i>Осоліхін Денис Анатолійович Бегуш Наталія Вікторівна,</i> ЗАХИСТ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ У СФЕРІ МЕДІА ТА СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ ПІД ЧАС ПОШИРЕННЯ ВОЄННИХ ФЕЙКІВ	143
<i>Падалкіна В. М. Кравець В. О. Хом'яченко С. І.</i> ПРАВИЛА ПЕРЕМІЩЕННЯ ТОВАРІВ ЧЕРЕЗ КОРДОН УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ	145
<i>Пашинська Діана Юріївна, Бегуш Наталія Вікторівна,</i> ТОРГОВЕЛЬНІ МАРКИ В ЦИФРОВУ ЕПОХУ: ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	147
<i>Смуригін Євгеній Олегович,</i> ФОРМИ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА У СФЕРІ ІНФРАСТРУКТУРИ: СВІТОВА ПРАКТИКА ТА ДОСВІД УКРАЇНИ	148
<i>Гулько Ярослав Олександрович, Сімакова Світлана Іванівна,</i> АНАЛІЗ СТРАТЕГІЧНИХ НАПРЯМКІВ АДМІНІСТРАТИВНОЇ РЕФОРМИ В УКРАЇНІ	151
<i>Кузьомко Тетяна Русланівна, Сімакова Світлана Іванівна,</i> АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ НЕПОВНОЛІТНІХ ТА ЗАХОДИ ЇЇ ПРОФІЛАКТИКИ	153
<i>Троцький Олег Олегович</i> ТРАНСПАРЕНТНІСТЬ У ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ ЯК УМОВА СТАЛОГО ПРАВОТВОРЕННЯ	155

*Гулько Ярослав Олександрович,
студент 2 курсу спеціальності D 8 ПРАВО
соціально-гуманітарного факультету
Білоцерківського національного аграрного університету*

*Науковий керівник: Сімакова Світлана Іванівна,
кандидат юридичних наук, доцент
доцент кафедри публічно-правових дисциплін соціально-гуманітарного факультету
Білоцерківського національного аграрного університету*

АНАЛІЗ СТРАТЕГІЧНИХ НАПРЯМКІВ АДМІНІСТРАТИВНОЇ РЕФОРМИ В УКРАЇНІ

У тезах конференції розглянуто питання, що стосуються стратегічних напрямків адміністративної реформи в Україні, зокрема окреслено її головні цілі та завдання. Зазначено про підвищення ефективності державного управління, прозорості діяльності органів влади, та проведення децентралізації.

Ключові слова: адміністративна реформа, державне управління, виконавча влада, публічне адміністрування.

В умовах сьогодення, Україна зустрічається з новими і новими викликами у сфері публічного управління, що спонукає до формування ефективної системи державного управління. На шляху до вирішення ряду адміністративно-правових проблем постає продовження впровадження адміністративної реформи в Україні, яка є ключовим інструментом модернізації публічної влади та важливим кроком на шляху інтеграції до Європейського Союзу. Проведення адміністративної реформи повинно здійснюватися з дотриманням прозорості, результативності та підзвітності органів виконавчої влади, а також у створенні умов для розвитку громадянського суспільства.

На думку українських вчених адміністративна реформа — це комплекс політико-правових заходів, які полягають у структурних, функціональних та державно-службових перетвореннях, насамперед у сфері виконавчої влади, з метою перетворення її з владно-репресивного механізму на організацію, що служить суспільству, і створення на цій основі ефективної системи державного управління [1, с.3].

Метою адміністративної реформи є поетапне створення такої системи публічного адміністрування, яка б забезпечила перетворення України у високорозвинену, правову, цивілізовану державу з високим рівнем життя, соціальної стабільності, культури і демократії, дозволила їй стати впливовим фактором у світі і Європі [2]. Так, дійсно система публічного адміністрування наразі не є на високому рівні, тому опираючись на європейський досвід розвинутих країн світу нашої державі варто реформувати її, та приводити у відповідність до міжнародних стандартів. Варто зауважити, що концепція адміністративної реформи окреслює низку ключових завдань, які включають формування організаційних структур, які здатні ефективно реалізовувати публічну владу на центральному та місцевому рівнях. Активний розвиток системи місцевого самоврядування спрямований на забезпечення реальної автономії громад. Запровадження нової ідеології адміністрування повинно бути спрямоване на захист конституційних прав і свобод людини. Професіоналізм і політична нейтральність повинні бути пріоритетом в організації публічної служби. Успішна реалізація адміністративної реформи неможлива без сучасної системи підготовки та перепідготовки персоналу, а також без упровадження раціонального адміністративно-територіального устрою, який забезпечить ефективне управління на місцях.

Необхідно погодись із думкою Король В., який у своєму дослідженні вказує, що актуальність реформування публічної влади зумовлюється необхідністю коригування стратегії проведення адміністративної реформи, переходу до її нового етапу — етапу реформування публічної адміністрації у відповідності з новим рівнем адміністративного права та новими знаннями про публічну адміністрацію[3, с. 3].

Авер'янов В.Б., зазначає, що адміністративна реформа покликана створити ефективну систему публічного управління, орієнтовану на потреби громадян. Серед її ключових напрямів він виділяє: реформування державної служби, яке передбачає формування професійного та добросовісного кадрового корпусу, заснованого на принципах політичної нейтральності; запровадження сучасних стандартів здійснення державного управління (демократичність, відкритість, прозорість, професійність, підзвітність тощо) [4, с. 20-27].

На наше переконання, ще однією складовою адміністративної реформи повинно бути модернізація організаційної структури виконавчої влади в контексті оптимізації великої кількості органів, та з метою усунення дублювання повноважень задля створення чіткої вертикалі управління у нашій державі.

Підвищення ефективності діяльності органів виконавчої влади шляхом оптимізації їхньої роботи та усунення надмірної бюрократії; створення сприятливих умов для розвитку місцевого самоврядування й забезпечення фінансової спроможності громад; утвердження прозорості та підзвітності влади перед суспільством; а також орієнтація на потреби громадян через удосконалення якості та доступності адміністративних послуг, стануть міцним фундаментом на шляху України до європейської інтеграції.

На даний час в Україні вже реалізовано низку важливих етапів адміністративної реформи. Можемо констатувати, що одним із найвагоміших досягнень стала реформа децентралізації, у межах якої створено об'єднані територіальні громади, затверджено новий адміністративно-територіальний устрій та розширено фінансові можливості місцевого самоврядування. Завдяки цьому громади отримали прямі міжбюджетні відносини з державою, а також реальні інструменти управління місцевим розвитком, що сприяло зміцненню їхньої спроможності й автономії.

Кравченко О., вказує, що реформа децентралізації розпочата успішно, але державі потрібно докладати максимальних зусиль для її завершення. Зазначені в статті проблеми законодавства вимагають зовсім іншого рівня взаємодії центральних і місцевих органів виконавчої влади з органами місцевого самоврядування, оскільки ключовим об'єктом регіональної політики все більше стає територіальна громада. Тому територіальним громадам важливо налагоджувати співпрацю з органами державної влади для забезпечення ефективності їхнього розвитку [5, с. 31].

Крім цього одним із важливим кроків стало реформування державної служби, та ухвалення нового Закону України «Про державну службу», який запровадив конкурсні засади призначення на посади, обмежив політичний вплив на діяльність службовців і визначив основні принципи — прозорість, ефективність, професіоналізм та політичну нейтральність. Суттєвого прогресу досягнуто й у сфері електронного урядування. Розширено систему надання електронних адміністративних послуг, запроваджено цифрові портали «Дія» та «Єдиний державний вебпортал електронних послуг», які значно спростили взаємодію громадян із державою та зменшили рівень бюрократичних процедур. Важливою складовою є покращення якості публічних послуг через створення центрів надання адміністративних послуг (ЦНАПів), які забезпечують доступність, комфортність та оперативність обслуговування громадян на місцевому рівні.

Отже, ми вважаємо, що адміністративна реформа є важливим кроком на шляху до побудови ефективної, прозорої та підзвітної системи публічного управління. Вона сприяє розвитку місцевого самоврядування, підвищує якість державних послуг та електронного урядування. А тому подальший розвиток адміністративної реформи буде сприяти наближенню нашої держави до європейських стандартів належного врядування.

Література:

1. Адміністративна реформа — історія, очікування та перспективи / Упоряд. В. П. Тимошук. Київ. Факт, 2002. 100 с.
2. Адміністративна реформа [Електронний ресурс]. Національна академія державного управління при Президентові України. Режим доступу: https://arm.navs.edu.ua/books/adm_reform/nm/rozdil_1.html.

3. Король В. Адміністративна реформа та перспективи розвитку місцевого самоврядування. Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, кафедра менеджменту і маркетингу. 2015. Режим доступу : <https://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/11531/1/Statia%2012.pdf>.
4. Авер'янов В. Б. Адміністративна реформа і правова наука. Право України. 2002. № 3. С. 20–27.
5. Кравченко О. Децентралізація влади в Україні: історія реформування, проблеми законодавчого унормування та шляхи підвищення ефективності впровадження. Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. 2025. Юридичні науки, 129(1), 25-31. Режим доступу : <https://legal.bulletin.knu.ua/article/view/3541>.

*Кузьомко Тетяна Русланівна,
студентка 2 курсу спеціальності D 8 ПРАВО
соціально-гуманітарного факультету
Білоцерківського національного аграрного університету*

*Науковий керівник: Сімакова Світлана Іванівна,
кандидат юридичних наук, доцент
доцент кафедри публічно-правових дисциплін соціально-гуманітарного факультету
Білоцерківського національного аграрного університету*

АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ НЕПОВНОЛІТНІХ ТА ЗАХОДИ ЇЇ ПРОФІЛАКТИКИ

У тезах конференції нами розглянуто основні причини та умови вчинення адміністративних правопорушень неповнолітніми. Проаналізовано правові норми чинного законодавства України та наукові підходи до визначення сутності адміністративної відповідальності неповнолітніх. Окрему увагу приділено системі профілактичних заходів, які застосовуються до неповнолітніх. Досліджено виховний характер адміністративних заходів і роль державних, сімейних та освітніх інституцій у запобіганні адміністративних правопорушень серед молоді.

Ключові слова: адміністративна відповідальність, неповнолітні, правопорушення, профілактика, заходи впливу, виховання, деліктоздатність.

Адміністративні правопорушення, що вчиняються неповнолітніми, мають складну соціально-психологічну природу, обумовлену взаємодією низки факторів, серед яких домінують соціальні, психологічні та виховні чинники. Однією з головних проблем є те, що сучасна молодь проходить соціалізацію не найкращим чином, підлітки часто формують свої цінності під впливом сім'ї. Брак належного виховання та відсутність гідних прикладів для наслідування нерідко стають причиною повторного вчинення правопорушень. Сьогодні сімейні стосунки змінюються: часто між батьками й дітьми виникає емоційна віддаленість, байдужість до потреб і проблем дітей, а також нестача уваги до їхнього морального виховання. Такі обставини формують у підлітків почуття соціальної ізоляції, бажання самоствердитися через порушення встановлених правил.

Психологічні чинники, зокрема вікові особливості емоцій та волі підлітків, мають важливе значення у вчиненні ними правопорушень. У підлітковому віці властиве прагнення до самостійності, максималізм та емоційна нестійкість. На тлі недостатньо сформованої правосвідомості ці риси зумовлюють неусвідомлене або імпульсивне порушення адміністративно-правових норм.

Прагнення до визнання в групі часто спонукає підлітків до вчинення адміністративних правопорушень, як засобу самоствердження. Значну роль відіграє також вплив сучасних медіа, де популяризуються агресивні моделі поведінки, порушення законів або знецінення